

ՍԱՂՄՈՍ 25

ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՍՏՐՈՖ ԲԱԺԱՆՈՒՄՆԵՐ

NASB	NKJV	NRSV	TEV	NJB
Պաշտպանության, առաջնորդության և ներման աղոթք	Ազատագրման և ներման աղերս	Անձնական թշնամիներից ազատագրում (Ողբ)	Առաջնորդության և պաշտպանության աղոթք	Աղոթք վտանգի ժամանակ (ակրոստիկոս)
<u>MT ներածություն</u> Դավթի Սաղմոս 25:1-3	25:1-3	25:1-2	25:1-3	25:1-2ա (Ալեֆ) 25:2բ (Բեթ) 25:3 (Գիմել)
25:4-7	25:4-5 25:6-7	25:4-5 25:6-7	25:4 25:6-7	25:4 (Դալեթ) 25:5 (Հե) 25:6 (Չային) 25:7 (Խեթ)
25:8-11	25:8-11	25:8-10 25:11-15	25:8-10 25:11-14	25:8 (Տետ) 25:9 (Յոդ) 25:10 (Բաֆ) 25:11 (Լամնդ)
25:12-15	25:12-15			25:12 (Մեմ) 25:13 (Նուն) 25:14 (Սամեխ)
25:16-22	25:16-21	25:16-18 25:19-21	25:15-18 25:19-21	25:15 (Ային) 25:16 (Փե) 25:17 (Չադե) 25:18 (Բոֆ) 25:19 (Բեշ) 25:20 (Շին) 25:21 (Թավ)
25:22	25:22	25:22	25:22	25:22

ԸՆԹԵՐՑԱՆՈՒԹՅԱՆ ԵՐՐՈՐԴ ՑԻԿԼ («Սուրբ Գիրքը ճիշտ կարդալու ուղեցույց»)
ԸՍՏ ՊԱՐԲԵՐՈՒԹՅԱՆ ԲՆԱԳՐԻ ՀԵՂԻՆԱԿԻ ՆՊԱՏԱԿԻ ՀԵՏՔԵՐՈՎ

Սա սերտողության ուղեցույց մեկնությունն է, որը նշանակում է, որ դուք եք պատասխանատու Աստվածաշնչի ձեր մեկնության համար: Մեզնից յուրաքանչյուրը պետք է քայլի իր ունեցած լույսի ներքո: Մեկնաբանության մեջ հերթականությունը հետևյալ կերպ է՝ դուք, Աստվածաշունչը և Սուրբ Հոգին: Դուք չպետք է այն զիջեք որևէ մեկնաբանի:

Մեկ անգամ նստելով կարդացեք ամբողջ գլուխը: Գտեք թեմաները: Համեմատեք ձեր թեմաների բաժինները հինգ ժամանակակից թարգմանությունների հետ: Պարբերությունները ներշնչանքով չեն կատարված, սակայն դրանք կարևոր են բնագրի հեղինակի նպատակին հետևելու համար, որը հանդիսանում է մեկնաբանության սիրտը: Յուրաքանչյուր պարբերություն ունի միայն մեկ թեմա:

1. Առաջին պարբերություն
2. Երկրորդ պարբերություն
3. Երրորդ պարբերություն
4. Եվ այլն

ՀԱՄԱՏԵՔՍԱՅԻՆ ՀԱՍԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Ա. Սա մի ակրոստիկոս է (տես՝ NJB-ի պարբերությունները): Սակայն երկու տառ է պակասում և երկուսն էլ կրկնակի անգամ է գործածվում (Հրեական Սերտողության Աստվածաշունչ /JSB/, էջ՝ 1309):

Բ. Այստեղ գերակշռում են ընդգծված աղոթքի խնդրանքները:

1. ԸՂՁԱԿԱՆՆԵՐ

ա. Սաղմ. 25:2 – «թող ամոթահար չլինեմ», BDB 101, KB 116, *Qal* ԸՂՁԱԿԱՆ (այս արմատը Սաղմոսներում կիրառվում է չորս անգամ. սա այնքան էլ շփոթության մասին չէ, որքան անհավատության դրսևորում է)

բ. Սաղմ. 25:20 – «թող ամոթահար չլինեմ» նույնը ինչ ա. կետում, սակայն *Qal* ԱՆԿԱՏԱՐ՝ կիրառված ԸՂՁԱԿԱՆ իմաստով (*inclusio*):

2. ԱՆԿԱՏԱՐՆԵՐ կիրառված ՀԱՅՅԱԿԱՆ իմաստով

ա. Սաղմ. 25:2 «թող թշնամիներս իմ վրա չհրճվեն», BDB 763, KB 836, *Qal* ԱՆԿԱՏԱՐ

բ. Սաղմ. 25:7 «մի՛ հիշիր մեղքերս», BDB 269, KB 269, *Qal* ԱՆԿԱՏԱՐ (այս արմատը Սաղմ. 25:6-7-ում կիրառվում է երեք անգամ)

գ. Սաղմ. 25:21 «թող ինձ անաղարտությունն ու շիտակությունը պահեն», BDB 665, KB 718, *Qal* ԱՆԿԱՏԱՐ

3. ՀՐԱՄԱՅԱԿԱՆՆԵՐ

ա. Սաղմ. 25:4 – «Քո ճանապարհները ցո՛ւյց տուր ինձ», BDB 393, KB 390, *Hiphil*

բ. Սաղմ. 25:4 – «Քո շավիղները սովորեցրու ինձ», BDB 540, KB 531, *Piel*

գ. Սաղմ. 25:5 – «Ինձ առաջնորդի՛ր Քո ճշմարտության մեջ», BDB 201, KB 231, *Hiphil*

դ. Սաղմ. 25:5 – «սովորեցրո՛ւ ինձ», նույնը ինչ բ.

ե. Սաղմ. 25:6 – «հիշի՛ր», BDB 269, KB 268, *Qal*

զ. Սաղմ. 25:7 – «հիշի՛ր», նույնը ինչ ե.

է. Սաղմ. 25:16 – «դեպի ի՛նձ դարձիր», BDB 815, KB 937, *Qal*

թ. Սաղմ. 25:17 – «իմ վշտերից ինձ դո՛ւրս բեր», BDB 422, KB 425, *Hiphil*

ժ. Սաղմ. 25:18 – «նայի՛ր իմ նեղությանը», BDB 906, KB 1157, *Qal*

ի. Սաղմ. 25:18 – «ների՛ր բոլոր մեղքերս», BDB 669, KB 1157, *Qal*

լ. Սաղմ. 25:19 – «տե՛ս իմ թշնամիներին», նույնը ինչ ժ.

- խ. Սաղմ. 25:20 – «պահիր իմ անձը», BDB 1036, KB 1581, *Qal*
 ծ. Սաղմ. 25:20 – «ազատիր ինձ», BDB 664, KB 717, *Hiphil*
 կ. Սաղմ. 25:22 – «փրկիր Իսրայելը», BDB 804, KB 911, *Qal*

ԲԱՌԵՐԻ ԵՎ ԱՐՏԱՀԱՅՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐՈՒԹՅՈՒՆ

NASB (ԹԱՐՄԵՑՎԱԾ) ՏԵՔՍՏ. ՍԱՂՄՈՍ 25:1-3
¹Ո՛վ ՏԵՐ, իմ անձը դեպի Քեզ եմ բարձրացնում:
²Ո՛վ իմ Աստված, Քեզ հուսացի,
 Թող ամոթահար չլինեմ,
 Թող թշնամիներս ինձ վրա չհրճվեն:
³Իսկապես, Քեզ սպասողներից ո՛չ մեկը թող չամաչի.
 Թող ամաչեն նրանք, որոնք առանց պատճառի անօրենություն են անում:

25:1-3 Սաղմոսերգուն վախենում է ամոթահար լինել իր թշնամիների կողմից, սակայն իր վախերի մեջ նա արտահայտում է ՅԱՀՎԵԻ կողմից իրեն խոստացված հաղթանակի վրա ունեցած հավատը:

- Նա իրեն բնութագրում է որպես մեկը, ով՝
1. իր անձը բարձրացնում է ՅԱՀՎԵԻՆ – BDB 669, KB 724, *Qal* ԱՆԿԱՏԱՐ, որը ցույց է տալիս հարատև գործողություն (տես՝ Սաղմ. 86:4, 143:8):
 2. վստահում է ՅԱՀՎԵԻՆ – BDB 105, KB 120, *Qal* ՎԱՂԱԿԱՏԱՐ, որը ցույց է տալիս ամրապնդված գործողություն՝ վիճակ
 3. սպասում է ՅԱՀՎԵԻՆ – BDB 875, KB 1082, *Qal* ԴԵՐԲԱՅ, AB (էջ՝ 155) առաջարկում է այն որպես մեկ այլ արմատից սերված՝ միևնույն տառերով, որը նշանակում է «կանչել» կամ «կոչ անել»:

Այս բանի պատճառով նա վստահ է, որ նա չի լինի՝
 ա. ամոթահար (*inclusion*, տես՝ Սաղմ. 25:20, 31:1)
 բ. հաղթված (տես՝ Սաղմ. 41:11),
 այլ իր թշնամիները կլինեն (տես՝ Սաղմ. 25:3բ): Ինչ որ իմաստով նրանք, ովքեր վստահում են ՅԱՀՎԵԻՆ Նրա բնավորության վկաներն են: Նրանց ապրելակերպն ու վստահությունը հզոր վկայություն է ՅԱՀՎԵԻ բնավորության և Նրա իրողության մասին:

ՀԱՏՈՒԿ ԹԵՄԱ. ԻՍՐԱՅԵԼԻ ԱՍՏԾՈ ՀԱՏԿԱՆԻՇՆԵՐԸ

25:3	
NASB, NKJV, NRSV, REB	«առանց պատճառի»
LXX	«ակամա»
NJB	«անհիմն»
JPSOA	«հուսահատված, դատարկաձեռն»
NET Աստվածաշունչ	«խափանված»
Peshitta	«ունայնություն»

- Այս ԱԾԱԿԱՆԸ (BDB 938, KB 1229) կարելի է հասկանալ երկու կերպ:
1. առանց պատճառի (տես՝ Սաղմ. 7:4)
 2. առանց արդյունքի (տես՝ Ես. 55:11, Երեմ. 50:9):

NASB (ԹԱՐՄԵՑՎԱԾ) ՏԵՔՍՏ. ՍԱՂՄՈՍ 25:4-7
⁴Ո՛վ ՏԵՐ, Քո ճանապարհները ցո՛ւյց տուր ինձ,
 Քո շավիղները սովորեցրո՛ւ ինձ:
⁵Ինձ առաջնորդի՛ր Քո ճշմարտության մեջ ու սովորեցրո՛ւ ինձ,

Քանի որ Դ՛ո՛ւ ես իմ փրկության Աստվածը.

Ես ամբողջ օրը Քեզ եմ սպասում:

⁶Հիշի՛ր, ո՛վ ՏԵՐ, Քո գործվագթությունն ու բարեսիրությունները,

Քանի որ հավիտենական եմ:

⁷Մի՛ հիշիր մանկությանս մեղքերն ու հանցանքները.

Քո ողորմությամբ հիշիր ինձ՝

Հանուն Քո բարության, ո՛վ ՏԵՐ:

25:4-7 Ուշադրություն դարձրե՛ք ընդգծված հզոր ՀՐԱՄԱՅԱԿԱՆՆԵՐԻ շարանին, որոնք խնդրում են ՅԱՀՎԵԻ գործողությունները Նրան վստահողի համար:

1. ցույց տուր (BDB 393, KB 390, *Hiphil* ՀՐԱՄԱՅԱԿԱՆ) Քո ճանապարհները (BDB 202, տես՝ Սաղմ. 25:4,8,9,12)
2. սովորեցրու (BDB 540, KB 531, *Piel* ՀՐԱՄԱՅԱԿԱՆ) ինձ Քո շավիղները (BDB 73, տես՝ Սաղմ. 25:4, 10)
3. առաջնորդիր (BDB 201, KB 231, *Hiphil* ՀՐԱՄԱՅԱԿԱՆ) ինձ Քո ճշմարտության մեջ (BDB 54, տես՝ ՀԱՏՈՒԿ ԹԵՄԱ. Վստահելը, հավատքը և հավատարմությունը ՀԿ-ում):
4. սովորեցրու (BDB 540, KB 531, *Piel* ՀՐԱՄԱՅԱԿԱՆ) ինձ

Այն մարդը, որը վստահում է (և սպասում, Սաղմ. 25:5գ, 21բ) ուզում է ճանաչել ՅԱՀՎԵԻՆ թե՛ անձնական փոխարարելությամբ և թե՛ հայտնված ճշմարտության միջոցով: Այս ճշմարտության և կյանքի հնազանդության հիման վրա նա այնուհետև խնդրում է, որ ՅԱՀՎԵՆ՝

1. Հիշի Իր բնավորությունը (տես՝ Սաղմ. 25:7բ,գ), տես՝ ՀԱՏՈՒԿ ԹԵՄԱ. ԻՍՐԱՅԵԼԻ ԱՍՏԾՈՒ ՀԱՏԿԱՆԻՇՆԵՐԸ
ա. գործվագթություն – BDB 933 (Սաղմ. 25:5)
բ. բարեսիրություն – BDB 338 (տես՝ Սաղմ. 25:6,7), տես՝ ՀԱՏՈՒԿ ԹԵՄԱ. ԳԹԱ-ՍՐՏՈՒԹՅՈՒՆ
գ. բարություն – BDB 375 (Սաղմ. 25:7)
2. մի՛ հիշիր մեղքերը (BDB 308) նրա երիտասարդության (տես՝ Հոր 13:26)
3. մի՛ հիշիր հանցանքները (BDB 833)

25:4 «ճանապարհները ... շավիղները» ՅԱՀՎԵԻ մասին հայտնված ճշմարտությունները դիտարկվում էին որպես լավ նշանառված՝ գործածված ճանապարհ կամ արահետ (տես՝ Սաղմ. 1:1-ի գրառումը): Շփոթություն չկար, թե ինչ պետք է արվեր, այլ պարզապես պետք էր գնալ լավ ձևով նշանառված արահետով (տես՝ Սաղմ. 139:24): Աստծո շավիղը հաճախ նկարագրվում է որպես բարձր, ուղիղ, անխոչընդոտ, հստակ տեսանելի:

25:6 «քանի որ հավիտենական եմ» Սաղմոսերգուն խնդրում է ՅԱՀՎԵԻՆ գործել իր համար (և Իսրայելի, տես՝ Սաղմ. 25:22) անցյալում Իր ցույց տված հետևողական կերպերով (տես՝ Սաղմ. 89:49): Էապես սաղմոսերգուն ուզում է, որ ուխտի Աստվածը հիշի Իր ուխտի խոստումները: Նա գործել է անցյալում, այժմ խնդրում է, որ դարձյալ գործի Իր ժողովրդի և նպատակների համար: Չնայած որ սաղմոսերգուն և Իսրայելը մեղանչել են հիմարաբար, խնդրում են թող Քո ուխտի սերը (*hesed*, այսինքն՝ ուխտի հավատարմությունը) և Քո իրական բնավորությունը (այսինքն՝ բարությունը և ողորմությունը, տես՝ Սաղմ. 23:6) ների խոնարհված մեղավորին (տես՝ Սաղմ. 25:8-11):

NASB (ԹԱՐՄԵՑՎԱԾ) ՏԵՐՍ. ՍԱՂՄՈՍ 25:8-11

⁸ՏԵՐԸ բարի և ուղիղ է.

Դրա համար էլ մեղավորներին սովորեցնում է ճամփան:

⁹Դատաստանի մեջ առաջնորդում է հեզերին

Ու Իր ճամփան սովորեցնում է հեզահողիներին:

**¹⁰ՏԻՐՈՉ բոլոր ճամփաները ողորմություն ու ճշմարտություն են Նրանց համար, ովքեր պահում են Իր ուխտն ու վկայությունները:
¹¹Ո՛վ ՏԵՐ, Քո անվան համար ների՛ր իմ անօրենությունը, Քանի որ մեծ է:**

25:8-11 Սաղմ.25:4-7-ից կարևոր բառերից և հասկացություններից շատերը կրկնվում են այս պարբերության մեջ: Հիշե՛ք, որ սա ակրոստիկոս սաղմոս է: Սաղմոսերգուի ամբողջ պոետիկ լիազորությունը և ստեժարարությունը գործածված է:

1. 25:8ա մեծարում է ՅԱՀՎԵԻ բնավորությունը՝ ինչպես անում էր Սաղմ. 25:6,70 ա. բարի (BDB 373) բ. ուղիղ (BDB 449)
2. 25:8բ-9 դարձյալ նշում է ՅԱՀՎԵԻ ուսուցումը և առաջնորդությունը, ինչպես Սաղմ. 25:4-5-ը

Երկու ավելացված մտքերը պատկերավոր բառեր են այն մարդկանց մասին, ովքեր սովորում և առաջնորդվում են:

1. մեղավորներ (BDB 308), Սաղմ. 25:8
2. հեզահոգիներ (BDB 776), Սաղմ. 25:9 (երկու անգամ)

ՅԱՀՎԵԻ ճանապարհները նկարագրվում են որպես՝

1. ողորմություն (տես՝ Սաղմ. 25:6,7)
2. ճշմարտություն (տես՝ Սաղմ. 25:5, տես՝ ՀԱՏՈՒԿ ԹԵՄԱ. ԱՄԵՆ)

25:10 «ճամփաներ ... վկայություններ» Տե՛ս՝ ՀԱՏՈՒԿ ԹԵՄԱ. ԱՍՏԾՈՆ ՀԱՅՏՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ ՏԵՐՄԻՆՆԵՐ

❖ **«նրանց համար, ովքեր պահում էր Իր ուխտը»** Ուշադրություն դարձրե՛ք շեշտադրությանը, որը ոչ թե գիտության վրա է (տես՝ Սաղմ. 25:4-5), այլ հնազանդության (տես՝ 2 Օր. 5:10, 6:5, 7:9, 10:12, 11:1, 13, 22, 13:3, 19:9, 30:6, 16, 20, Սաղմ. 103:18): Հնազանդությունը ընդունելության և ներման մեխանիզմը չէ, որը ՅԱՀՎԵԻ շնորհքն է, այլ Նրան հանդիպելու և Նրա կամքին հնազանդելու հետևանքն է: Հիսուսը այս մասին հրաշալի խոսք է ասում Ղուկաս 6:46-ում, նաև ուշադրություն դրաձրե՛ք Եփես. 2:8-9 և ապա 1:4, 2:10: Ծնորհքը միշտ առաջին տեղում է: Այն ընդունվում է հավատքով, սակայն հավատքով էլ պետք է ապրել (տես՝ Հակ. 2:14-26):

❖ **«ուխտ»** Տե՛ս ՀԱՏՈՒԿ ԹԵՄԱ. ՈՒԽՏ

25:11 Ներման ցանկացած հույս հիմնված է ՅԱՀՎԵԻ անփոփոխ բնավորության վրա (տես՝ Սաղմ. 102:26-27, Մաղաքիա 3:6, Հակոբոս 1:17) և Նրա Մեսիայի վրա (տես՝ Եբր. 13:8): Նրա անվան և բնավորության շնորհիվ է (տես՝ Սաղմ. 79:9):

ՀԱՏՈՒԿ ԹԵՄԱ. ԻՍՐԱՅԵԼԻ ԱՍՏԾՈՆ ՀԱՏԿԱՆԻԾՆԵՐԸ

❖ **«քանի որ մեծ է»** Երբ ճանաչում ենք Աստծո բնավորությունը (այսինքն՝ սրբությունը, տես՝ Ղևտ. 19:2, Մատթ. 5:48) և Աստծո ճշմարտությունը, մեր մեղքերը և դրանց հետևանքները դառնում են ավելի ակնհայտ մեզ համար: Բարու և չարի գիտության ծառը (տես՝ Ծննդոց 3) մեր ապստամբության և դրա հետևանքների հայտնությունը բերեց:

NASB (ԹԱՐՄԵՑՎԱԾ) ՏԵՔՍՏ. ՍԱՂՄՈՍ 25:12-15

¹²Ո՛վ է այն մարդը, որ վախենում է ՏԻՐՈՉԻՑ.

Նրան է սովորեցնելու իր ընտրելիք ուղին:

¹³Նրա անձը բարության մեջ է բնակվելու

Ու նրա սերունդը երկիրն է ժառանգելու:
14ՏԻՐՈՋ գաղտնիքն Իրենից վախեցողների հետ է,
Ու Իր ուխտը ցույց է տալու նրանց:
15Իմ աչքերը մշտապես ՏԻՐՈՋՆ են նայում,
Քանի որ Նա է հանելու ոտներս թակարդից:

25:12-15 Ինչպես Սաղմ. 25:4-7-ի պարբերություններում է, նույն թեման շարունակվում է այստեղ: Նկատել՝ թե ինչպես է բնութագրվում հավատարիմ հետևորդը:

1. նա վախենում է ՅԱՀՎԵԻՑ, Սաղմ. 25:12,14, 103:11,13, 115:11, 118:4
2. նա ճանաչում է ՅԱՀՎԵԻ ուխտը, Սաղմ. 25:14
3. նրա աչքերը մշտապես նայում են ՅԱՀՎԵԻՆ, Սաղմ. 25:15

Ուշադրություն դարձրե՛ք, թե ինչ է անելու ՅԱՀՎԵՆ նրա համար՝

1. Նա խրատելու նրան ճանապարհի մեջ, Սաղմ. 25:12, տես՝ Սաղմ. 16:11, 139:24
2. Նա ապահովելու է նրան ու նրա սերունդներին բարությանը (BDB 373)՝ Սաղմ. 25:13
3. Նա հայտնում է նրան Իր ճշմարտությունները, Սաղմ. 25:14
4. Նա հանելու է նրա ոտքերը թակարդից, Սաղմ. 25:15:

25:12 «ընտրելիք» Աստվածաշնչում առկա է աստվածաբանական բալանս ՅԱՀՎԵԻ սուվերեն գործերի և մարդկանցից Նրա պահանջի միջև, որպեսզի ընտրեն Իրեն և Իր ճամփաները (տես՝ 2 Օր. 30:15, 19, Հեսու 24:14-15): Մենք պատասխանատու ենք մեր ընտրությունների համար:

**ՀԱՏՈՒԿ ԹԵՄԱ. ԸՆՏՐՈՒԹՅՈՒՆ, ՆԱԽԱՍԱՀՄԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ
 ԱՍՏՎԱԾԱԲԱՆԱԿԱՆ ԲԱԼԱՆՍԻ ԿԱՐԻՔԸ
 SPECIAL TOPIC: ELECTION/PREDESTINATION AND THE NEED FOR A THEOLOGICAL
 BALANCE**

Ընտրությունը հիանալի վարդապետություն է: Սակայն դա արտոնյալ լինելու կոչ չէ, այլ ուրիշների փրկության համար կապող օղակ, գործիք կամ միջոց լինելու կոչ: Հին Կտակարանում այս տերմինը հիմնականում կիրառվում էր ծառայության համար. Նոր Կտակարանում այն կիրառվում է հիմնականում փրկության համար, որի արդյունքը ծառայությունն է: Աստվածաշունչը երբեք չի հաշտեցնում Աստծո ինքնիշխանության և մարդու ազատ կամքի միջև առկա թվացյալ հակասությունը, այլ հաստատում է այդ երկուսն էլ: Աստվածաշնչյան այս լարվածության լավ օրինակ է Հռոմեացիների 9-րդ գլուխը՝ Աստծո ինքնիշխան ընտրության վերաբերյալ և Հռոմեացիների 10-րդ գլուխը՝ մարդկանց կողմից տրվող անհրաժեշտ պատասխանի վերաբերյալ (տես՝ Հռոմ. 10:11,13):

Աստվածաբանական այս լարվածության գլխավոր կորիզը կարելի է գտնել Եփեսացիների 1:4-ում: Հիսուսը Աստծո ընտյալ մարդն է և բոլորն էլ պոտենցիալ առումով ընտրված են Նրանում (Կառլ Բարթ): Հիսուսն Աստծո «այո»-ն է ընկած մարդկության կարիքի համար (Կառլ Բարթ): Եփեսացիների 1:4 նաև օգնում է խնդիրը հստակեցնելու, հաստատելով, որ նախասահմանության նպատակը երկինքը չէ, այլ սրբությունը (Քրիստոսակերպությունը): Հաճախ մեզ գրավում են ավետարանի օգուտները և անտեսում ենք պատասխանատվությունները: Աստծո կանչը (ընտրությունը) այս ժամանակի, ինչպես նաև հավիտենության համար է:

Վարդապետությունները կապ են հաստատում այլ ճշմարտությունների հետ, որոնք ո՛չ մեկն են և ո՛չ էլ իրարից անկախ (տես՝ ՀԱՏՈՒԿ ԹԵՄԱ. ԱՐԵՎԵԼՅԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ): Գեղեցիկ նմանություն՝ անալոգիա կարող է հանդիսանալ օրինակ մի համաստեղությունն ու մի աստղը: Աստված ներկայացնում է ճշմարտությունը արևելյան՝ ոչ թե արևմտյան ժանրերում: Մենք չպետք է անտեսենք վարդապետական ճշմարտությունների բարբառային (պարադոքսալ) գույգերով պայմանավորված լարվածությունը՝

1. Նախասահմանությունը ի հակադրություն մարդու ազատ կամքի

2. Հավատացյալների վստահությունը ի հակադրությունը հարատևության անհրաժեշտության
3. Սկզբնական՝ բուն մեղքը ի հակադրություն գիտակցաբար կատարված մեղքի
4. Անմեղությունը (կատարելության ձգտումը) ի հակադրություն քիչ մեղանչելուն
5. Սկզբնական անմիջական արդարացումը և սրբացումը ի հակադրություն հետզհետե աճող սրբացման
6. Քրիստոնեական ազատությունը ի հակադրություն Քրիստոնեական պատասխանատվության
7. Աստծո գերազանցությունը ի հակադրություն Նրա ներունակության
8. Անճանաչելի Աստված ի հակադրություն Սուրբ Գրքով ճանաչելի դարձած Աստծո
9. Աստծո ներկայիս Արքայությունը ի հակադրություն ապագայի վախճանի
10. Ապաշխարությունը որպես Աստծո պարգև ի հակադրություն մարդու կողմից Աստծո ուխտի պատասխանի
11. Հիսուս Աստվածը ի հակադրություն Հիսուս մարդուն
12. Հիսուսը որպես Հորը հավասար մեկը ի հակադրություն Հիսուսը որպես Հորը ենթակա անձի

«Ուխտի» աստվածաբանական հասկացությունը միավորում է Աստծո ինքնիշխանությունը (որը միշտ նախաձեռնողի դերում է և Ինքն է ծրագրում ապագան) մարդու կողմից պարտադիր հանդիսացող առաջին անգամ և ապա հարատևող հավատքի պատասխանի հետ (տես՝ Մարկ. 1:15, Գործք 3:16,19, 20:21, տե՛ս ՀԱՏՈՒՄ ԹԵՄԱ. ՈՒԽՏ): Զգուշացե՛ք պարադոքսի միայն մեկ կողմը դիտարկող և մյուս կողմերը անտեսող կամ թերագնահատող տեքստային ապացույցներից: Զգուշացե՛ք միայն ձեր նախընտրելի վարդապետությունը կամ աստվածաբանական համակարգը համոզելուց:

Տիտոս 2:11-ը հավասարակշռության մեջ է պահում ընտրության վերաբերյալ ՆԿ-յան մյուս խոսքերը: Կարծում եմ, որ աստվածաբանորեն օգտակար կարող է լինել ձեզ ներկայացնելու իմ գրառումները Հռոմ. 8:29-ից և գլուխ 9-ից, ինչպես նաև Եփեսացիների 1-ից:

I. Հռոմեացիների 8:29 – Պողոսը կիրառում է «նախապես իմանալ» (*proginōskō*, «նախորոք իմանալ») բայը երկու անգամ՝ այստեղ և 11:2-ում: Հռոմ. 11:2-ում այն վերաբերում է Իսրայելի հանդեպ Աստծո ուխտի սիրույն դեռևս նախքան ժամանակի գոյությունը: Հիշե՛ք, որ «իմանալ» տերմինը եբրայերենում կապված է մտերմիկ, անձնական փոխհարաբերության հետ, ոչ թե ինչ-որ մեկի վերաբերյալ փաստերի (տես՝ Ծննդ. 4:1, Երեմ . 1:5): Այստեղ այն ներգրավված է հավիտենական իրադարձությունների մի շղթայում (տես՝ Հռոմ. 8:29-30): Այս տերմինը կապվեց նախասահմանության հետ: Սակայն, պետք է ասել, որ Աստծո կանխագիտությունը ընտրության հիմքը չէ, քանի որ, եթե այդպես լիներ, ապա ընտրությունը հիմնված կլիներ մեղավոր մարդկության տված հետագա պատասխանի վրա, որը կլիներ մարդկային գործերը: Այս տերմինը կարելի է նաև գտնել Գործք 26:5, 1 Պետ. 1:2,20 և 2 Պետ. 3:17-ում:

Ա. «կանխավ իմացավ» (*proginōskō*, «նախորոք իմանալ»)

«Կանխավ իմանալ» և «նախասահմանել» տերմինները երկուսն էլ բաղադրյալ են «նախապես» կապով և հետևաբար պետք է թարգմանվեն «նախապես իմանալ», «նախապես նշել, ընտրել»: Նախասահմանության վերաբերյալ սահմանում տվող ՆԿ-յան հատվածները հետևյալն են՝ Հռոմ. 8:28-30, Եփես. 1:13-14 և Հռոմեացիների 9: Այս տեքստերը ակնհայտ կերպով շեշտում են, որ Աստված ինքնիշխան է: Նա է ամեն ինչի վրա կատարելապես վերահսկում: Գոյություն ունի նախագծված աստվածային ծրագիր, որը իրագործվում է ժամանակի մեջ: Սակայն այս ծրագիրը կամայական կամ հատրնտիր չէ: Այն հիմնված է ոչ միայն Աստծո

ինքնիշխանության կամ կանխագիտության վրա, այլ սիրո, ողորմության և շնորհքի Նրա անփոփոխ բնավորության վրա: Տես՝ ՀԱՏՈՒԿ ԹԵՄԱ. ՀԱՎԻՏԵՆԱԿԱՆ ՓՐԿՈՒԹՅԱՆ ՅԱՀՎԵԻ ԾՐԱԳԻՐԸ:

Մենք պետք է զգույշ լինենք մեր արևմտյան (ամերիկյան) անհատապաշտության կամ մեր ավետարանական նախանձախնդրության հանդեպ, որպեսզի չգունավորենք այս հիանալի ճշմարտությունը: Մենք նաև պետք է զգույշ լինենք Օգոստինոսի և Պելագիոսի կամ Կալվինիզմի և Հայկականության պատմական, աստվածաբանական բախումների պատճառով ծայրահեղությունների մեջ ընկնելուց:

Բ. «Նախասահմանված» (*proorizō*, «նախապես սահմաններ դնել»)

Նախասահմանությունը Աստծո սերը, շնորհքը և ողորմությունը սահմանափակելու նպատակով վարդապետությունն չէ, ո՛չ էլ ինչ-որ մեկի ավետարանից զրկելու համար: Դրա նպատակն է հավատացյալներին զորացնելը, նրանց աշխարհայացքը ձևավորելը՝ ձուլելը: Աստված ամբողջ մարդկության կողմից է (տես՝ Հովի. 1:12, 3:16, 1 Տիմ. 2:4, 2 Պետ. 3:9, 1 Հովի. 2:2, 4:14): Աստված վերահսկում է ամեն ինչ: Ո՛վ կամ ի՞նչը կարող է մեզ բաժանել Նրանից (տես՝ Հռոմ. 8:31-39): Աստված ամբողջ պատմությունը դիտարկում է որպես ներկա. մարդիկ սահմանափակված են ժամանակով: Մեր հեռատեսությունը և մտավոր կարողությունները սահմանափակ են: Աստծո ինքնիշխանության և մարդու ազատ կամքի մեջ ոչ մի հակասություն չկա: Այն ուխտի ձև է: Մա ճշմարտության ևս մեկ օրինակ է, որը տրված է բարբառային լարվածությամբ: Սուրբգրային վարդապետությունները ներկայացվում են տարբեր տեսանկյուններից: Դրանք հաճախ լինում են պարադոքսային: Ճշմարտությունը թվացյալ հակասական գույգերի միջև հավասարաշռությունն է: Մենք այդ լարվածությունը չպետք է հեռացնենք ընտրելով ճշմարտություններից միայն մեկը: Մենք չպետք է առանձնացնենք որևէ սուրբգրային ճշմարտություն՝ այն առանձին «բաժանմունք», «կուլտ» դարձնելով:

Նաև կարևոր է ավելացնել, որ ընտրության նպատակը միայն երկինքը չէ, երբ մենք մեռնենք, այլ հիմա Քրիստոսի պես լինելը (տես՝ Հռոմ. 8:29-30, 2 Կորնթ. 3:18, Գաղ. 4:19, Եփես. 1:4, 2:10, 4:13, 1 Թեսաղ. 3:13, 4:3, 5:23, 2 Թեսաղ. 2:13, Տիտոս 2:14, 1 Պետ. 1:15): Մենք ընտրվել ենք «սուրբ և անարատ» լինելու: Աստված ընտրում է մեզ փոխելու համար, որպեսզի ուրիշները կարողանան տեսնել փոփոխությունը և հավատքով պատասխանեն Աստծուն՝ Քրիստոսի միջոցով: Նախասահմանությունը անձնական առանձնաշնորհում չէ, այլ ուխտի պարտավորություն: Մա է այս խոսքի կարևորագույն ճշմարտությունը: Մա է Քրիստոնեության նպատակը: Սրբությունը Աստծո կամքն է յուրաքանչյուր հավատացյալի համար: Աստծո ընտրությունը Քրիստոսին նմանվելու համար է (տես՝ Եփես. 1:4), ոչ թե հատուկ դիրք՝ պաշտոն: Աստծո պատկերը, որը մարդուն էր տրվել ստեղծագործության ժամանակ (տես՝ Ծննդ. 1:26, 5:1,3, 9:6) պետք է վերականգնվի:

Գ. «Նրա Որդու պատկերին նմանվելով» - Աստծո վերջնական նպատակը Անկման ժամանակ մարդու կորցրած Աստծո պատկերը վերականգնելն է: Հավատացյալները նախապես կարգված են լինելու Քրիստոսի նման (տես՝ Եփես. 1:4):

II. Հռոմեացիների 9

Ա. Հռոմեացիների 9-րդ գլուխը ՆԿ-ի ամենահզոր հատվածներից է Աստծո ինքնիշխանության վերաբերյալ (մյուսը՝ Եփես. 1:3-14), մինչդեռ 10-րդ գլուխը հստակ և անընդմեջ սահմանում է մարդու ազատ կամքը (տես՝ «յուրաքանչյուր որ» Հռոմ. 9:4, «ով որ» 9:11,13, «բոլորը» 9:12 /երկու անգամ/): Պողոսը երբեք չի փորձում հաշտեցնել այս աստվածաբանական լարվածությունը: Դրանք երկուսն էլ ճիշտ են: Աստվածաշնչյան շատ վարդապետություններ ներկայացվում են պարադոքսալ լամ բարբառային

գույգերով: Աստվածաբանության շատ համակարգեր տրամաբանական կեն-
ճմարտություններ են: Օգոստինոսյանիզմը և Կալվինիզմը ի դեմս
կիսապելագիանիզմի և Արմենիանիզմի, ունեն ճշմարտության և սխալների տարրեր:
Վարդապետությունների միջև աստվածաշնչյան լարվածությունը նախընտրելի է
տեքստային ապացույցով, դոգմատիկ, տրամաբանական, աստվածաբանական
համակարգի համար, որը հարկադրում է Աստվածաշունչը կանխամտածված
մեկնաբանական ցանցի ներսում:

Բ. Այս նույն ճշմարտությունը (որը գտնվում է Հռոմ .9:23-ում) սահմանվում է Հռոմ .8:29-
30 և Եփես .1:4,11-ում: Այս գլուխը ՆԿ-ում Աստծո ինքնիշխանության ամենահզոր
արտահայտությունն է: Ոչ մի վիճաբանություն չի կարող լինել այն հարցում, որ
Աստված կատարելապես վերահսկում է ստեղծագործությունը և փրկագործությունը:
Այս մեծ ճշմարտությունը պետք չէ, որ երբևէ փափկեցվի կամ թերի ներկայացվի:
Սակայն, այն պետք է հավասարակշռության մեջ բերել Աստծո ուխտի ընտրության
հետ, որը Իր պատկերով մարդ արարածի հետ կապ հաստատելու միջոց է: Անշուշտ
ճիշտ է, որ որոշ ՀԿ-յան ուխտեր՝ ինչպես օրինակ Ծննդոց 15, անպայմանական են և
կապ չունեն ընդհանրապես մարդու պատասխանի հետ, սակայն այլ ուխտեր
պայմանական են՝ կախված մարդու պատասխանից (օրինակ՝ Եղեմի, Նոյի, Մովսեսի,
Դավթի ուխտերը): Աստված փրկության ծրագիր ունի Իր ստեղծագործության համար
. ոչ մի մարդ չի կարող ազդել այս ծրագրի վրա: Աստված ընտրել է թույլատրելու որոշ
անհատների մաս կազմելու Իր ծրագրերի մեջ: Մասնակցության այս հնարա-
վորությունը աստվածաբանական լարվածություն է Աստծո ինքնիշխանության
(Հռոմեացիների 9) և մարդու ազատ կամքի (Հռոմեացիների 10) միջև:

Տեղին չէ ընտրել միայն մեկ սուրբգրային շեշտադրություն և անտեսել մյուսը:
Վարդապետությունների միջև լարվածություն կա, քանի որ արևելյան ժողովուրդները
ներկայացնում են ճշմարտությունը բարբառային կամ խիստ լարված գույգերի
միջոցով: Վարդապետությունները պետք է պահեն իրար մեջ կապը: Ճշմարտությունը
մի ամբողջ ճշմարտությունների խճանկար է (մոգայկա):

III. Եփեսացիների 1

Ա. Ընտրությունը հրաշալի վարդապետություն է: Սակայն այն խտրականության կոչ չէ,
այլ կոչ ուրիշների փրկության համար որպես անոթ, գործիք կամ միջոց լինելու: Հին
Կտակարանում այս տերմինը գործածվում էր հիմնականում ծառայության համար .
Նոր Կտակարանում գործածվում է հիմնականում փրկության համար, որի հետևանքը
ծառայությունն է: Աստվածաշունչը երբեք էլ չի հաշտեցնում Աստծո ինքնիշխանության
և մարդու ազատ կամքի միջև առկա թվացյալ հակասությունը, այլ հաստատում է
երկուսն էլ: Սուրբգրային այդպիսի լարվածության մի գեղեցիկ օրինակ կարող է
հանդիսանալ Հռոմեացիների 9-րդ գլուխը՝ Աստծո ինքնիշխան ընտրության
վերաբերյալ և Հռոմեացիների 10-րդ գլուխը՝ մարդկության կողմից անհրաժեշտաբար
տրվող պատասխանի վերաբերյալ (տես՝ Եփես . 10:9,11-13):

Աստվածաբանական այս լարվածության գլխավոր բանալին կարելի է գտնել Եփես
. 1:4-ում: Հիսուսը Աստծո ընրյալ մարդն էր և բոլորը պոտենցիալ ընտրյալներ են Նրա
մեջ (Կարլ Բարթ / Karl Barth): Հիսուսը Աստծո «այո»-ն է մեղավոր մարդկության
կարիքին (Կարլ Բարթ): Եփեսացիների 1:4-ը նաև օգնում է հստակեցնել այս խնդիրը
հաստատելով, որ նախասահմանության նպատակը երկինքը չէ, այլ սրբությունը
(Քրիստոսակերպությունը): Մեզ հաճախ գրավում է ավետարանի օգուտները և
անտեսում ենք պատասխանատվությունները: Աստծո կանչը (ընտրությունը) թե՛
ժամանակի և թե՛ հավիտենության համար է:

Վարդապետությունները առնչվում են այլ ճշմարտությունների հետ, որոնք միակը
չեն, և նույն թեմայի մեջ են: Գեղեցիկ անարդիա կարող է հանդիսանալ մի մեծ
համաստեղությունը հակադրված մի աստղի հետ: Աստված ճշմարտությունը

ներկայացնում է արևելյան, ոչ թե արևմտյան ժանրերում: Մենք չպետք է անտեսենք վարդապետական ճշմարտությունների բարբառային (պարաֆրասալ) գույգերի կողմից հարուցված լարվածությունը (Օրինակ՝ Տրանսցենդենտ՝ մշատագո Աստված ի հակադրություն ներունակ Աստծո. Քրիստոնեական ազատությունը ի հակադրություն Քրիստոնեական պատասխանատվության՝ ուխտի գուզընկերոջ հանդեպ, և այլն):

«Ուխտի» աստվածաբանական հասկացությունը միավորում է Աստծո ինքնիշխանությունը (որը միշտ նախաձեռնողն է և օրակարգը կազմողը) մարդու կողմից պարտադիր սկզբնական և ապա շարունակելի զոջման հավատքով պատասխանի հետ: Չգո՛ւյշ եղեք պարաֆրասի միայն մեկ կողմի համար տեքստային ապացույց ներկայացնելուց և մյուս կողմը թերագնահատելուց: Չգո՛ւյշ եղեք միայն ձեր նախընտրելի վարդապետությունը կամ աստվածաբանության համակարգը պաշտպանելուց:

Բ. «Նա ընտրեց մեզ» - Սա անորոշ կատարյալ չեզոք սեռի սահմանական եղանակ է, որը շեշտադրում է ենթակայի վճռական որոշումը՝ ընտրությունը: Այն հատուկ ուշադրություն է սևեռում ժամանակից առաջ Հոր ընտրության վրա: Աստծո ընտրությունը չպետք է հասկանալ իսլամական վճռականության, ո՛չ էլ ուլտրակալվինիստական «Աստված ընտրում է մի քանիսին ի հակադրություն Աստված չի ընտրում մյուսներին» իմաստով, այլ ուխտի՝ պայմանագրի իմաստով: Աստված խոստացավ փրկել մեղավոր մարդկությանը (տես՝ Ծննդ. 3:15): Աստված կանչեց և ընտրեց Աբրահամին՝ ընտրելով ամբողջ մարդկությանը (տես՝ Ծննդ. 12:3, Ելից 19:5-6): Աստված Ինքն է ընտրում յուրաքանչյուր մարդու, ով հավատք է դրսևորում Քրիստոսի հանդեպ: Աստված փրկության հարցում միշտ Ինքն է նախաձեռնողը (տես՝ Հովի. 6:44, 65): Այս տեքստը և Հռոմ. 8:28-30, 9:1-33 նախասահմանության վարդապետության համար հիմնական ՆԿ-յան տեքստերն են, որոնք շեշտադրվել են Օգոստինոսի և Կալվինի կողմից:

Աստված ընտրել է հավատացյալներին ոչ միայն փրկության (արդարացման) համար, այլ նաև սրբացման (տես՝ Կող. 1:10-12): Սա կարող է վերաբերել՝ (1) Քրիստոսում մեր ունեցած դիրքին (տես՝ 2 Կորնթ. 5:21), (2) Աստծո փափագին՝ Իր որդիների կյանքում Իր բնավորության վերաբարձրման համար (տես՝ Եփես. 2:10, Հռոմ. 8:28-29, Գաղ. 4:19): Աստծո կամքն է Իր որդիների համար մի օր թե՛ Երկինքը, և թե՛ այսօր Քրիստոսին նմանվելը:

«Նրա մեջ» խոսքը Եփես. 1:4-ի բանալի հանդիսացող հասկացությունն է: Հոր օրհնությունները, շնորհքը և փրկությունը հոսում են Քրիստոսի միջոցով (տես՝ Հովի. 14:6): Ուշադրություն դարձրեք այս քերականական կազմության կրկնություններին (տեղի պարագայով) Եփես. 1:3-ում՝ «Քրիստոսի մեջ», Եփես. 1:4-ում՝ «Նրա մեջ», Եփես. 1:7-ում՝ «Նրա մեջ», Եփես. 1:9-ում՝ «Նրա մեջ», Եփես. 1:10-ում՝ «Քրիստոսի մեջ», «Նրա մեջ», Եփես. 1:12-ում՝ «Քրիստոսի մեջ» և Եփես. 1:13-ում՝ «Նրա մեջ» (երկու անգամ): Հիսուսը Աստծո «այո»-ն է մեղավոր մարդկությանը (Կարլ Բարթ): Հիսուսը ընտրյալն է, Ում մեջ բոլորն են պոտենցիալ ընտրյալներ (տես՝ Հովի. 3:16): Հայր Աստծո բոլոր օրհնությունները հոսում են Քրիստոսի միջոցով:

«Աշխարհի հիմնումից առաջ» արտահայտությունը նաև կիրառվում է Մատթ. 25:34, Հովի. 17:24, 1 Պետ. 1:19-20 և Հայտն. 13:8-ում: Այն ցույց է տալիս Երրորդության Աստծո փրկության համար գործողությունները նույնիսկ նախքան Ծննդոց 1:1-ը: Մարդիկ սահմանափակ են իրենց ժամանակի զգացողությամբ. մեր համար ամեն ինչ անցյալ է, ներկա կամ ապագա, բայց ո՛չ Աստծո համար:

Նախասահմանության նպատակը սրբությունն է, ոչ թե արտոնությունը: Աստծո կանչը Ադամի մի քանի ընտրյալ երեխաների համար չէր, այլ բոլորի: Այն կանչ է բոլորի

համար լինելու այն, ինչ Աստված մտադիր էր մարդկության համար լինելու՝ Իր պես (տես՝ 1 Թեսաղ.5:23, 2 Թեսաղ.2:13), Իր պատկերի պես (տես՝ Ծննդ.1:26-27): Ողբերգություն է նախասահմանությունը սրբության կյանքի փոխարեն աստվածաբանական սկզբունքի վերածելը: Հաճախ մեր նախընտրելի աստվածաբանությունը ավելի բարձր է խոսում, քան սուրբգրային տեքստերը:

«Անարատ» (*amōmos*) կամ «արատներից զուրկ» տերմինը կիրառվում է՝

1. Հիսուսի համար (տես՝ Եբր.9:14, 1 Պետ.1:19)
2. Չարարիայի և Եղիսաբեթի համար (տես՝ Ղուկ.1:6)
3. Պողոսի համար (տես՝ Փիլ.3:6)
4. բոլոր ճշմարիտ Քրիստոնյաների համար (տես՝ Փիլ.2:15, 1 Թեսաղ.3:13, 5:23):

Աստծո անդրդվելի կամքը յուրաքանչյուր հավատացյալի համար ոչ միայն ապագայում երկինքն է, այլ հիմա Քրիստոսին նմանվելը (տես՝ Հռոմ.8:29-30, Գաղ.4:19, 1 Պետ.1:15): Հավատացյալները պետք է արտացոլեն Աստծո բնավորության գծերը այս մեղավոր աշխարհին՝ ավետարանչության նպատակով: Քերականորեն «սիրո մեջ» արտահայտությունը Տիտոս 2:2-ում կարող էր համապատասխանել Տիտոս 2:4-ի կամ 5-ի հետ, սակայն երբ այս արտահայտությունը գործածվում է Եփեսացիների թղթի այլ հատվածներում, այն մշտապես վերաբերում է Աստծո հանդեպ մարդկային սիրույն (տես՝ Եփես.3:17, 4:2,15,16):

Գ. Եփես.1:5-ում «Նա մեզ նախասահմանեց» արտահայտությունը ԱՆՈՐՈՇ ՆԵՐԳՈՐԾԱԿԱՆ ԴԵՐԲԱՅ է: Այս հունարեն տերմինը բաղադրյալ կազմություն ունի՝ «նախքան» (*pro*) և «նշել» (*horizō*) բառերից: Այն վերաբերում է Աստծո կանխորոշված փրկագործության ծրագրին (տես՝ Ղուկ.22:22, Գործք 2:23, 4:28, 17:31, Հռոմ.8:29-30): Նախասահմանությունը մի քանի ճշմարտություններից մեկն է, որը կապ ունի մարդկության փրկության հետ: Այն իրար հետ կապված մի շարք աստվածաբանական ճշմարտությունների մաս է կազմում: Այն երբեք էլ նախատեսված չի եղել առանձնացվելու: Աստվածաշնչյան ճշմարտությունը տրվում է լարվածությամբ լի, պարադոքսալ գույգերի շարքերի տեսքով: Հարանվանությունների առաջացումը պատճառ հանդիսացավ շեշտադրելու այս դիալեկտիկ ճշմարտություններից միայն մեկը (նախասահմանությունը հակադրված մարդու ազատ կամքին, հավատացյալի երաշխիքը հակադրված սրբերի հարատևությանը, առաջին մեղքը հակադրված գիտակցված մեղքին, անմեղությունը հակադրված քիչ մեղանչելուն, անմիջապես հոչակված արդարացումը հակադրված հետզհետե ձեռք բերված սրբագործմանը, հավատքը հակադրված գործերի հետ, Քրիստոնեական ազատությունը հակադրված Քրիստոնեական պատասխանատվությանը, գերբնականը հակադրված իրողությանը):

Աստծո ընտրությունը հիմնված չէ մարդու գործերի կանխագիտության վրա, այլ Իր գթառատության (տես՝ Եփես.1:7,9,11): Նա ցանկանում է, որ բոլորը (ոչ թե միայն յուրահատուկ մարդիկ, ինչպես օրինակ Գնոստիկներն են կամ մերօրյա ուլտրա-կալվինիստները) փրկվեն (տես՝ Եզեկ.18:21-23,32, Հովհ.3:16-17, 1 Տիմ.2:4, 4:10, Տիտոս 2:11, 2 Պետ.3:9, 1 Հովհ.2:2, 4:14): Աստծո շնորհքը (Աստծո բնավորությունը) այս հատվածի աստվածաբանական բանալին է (տես՝ Եփես.1:6ա, 7գ, 9բ), ինչպես որ Աստծո ողորմությունը նախասահմանության վերաբերյալ այլ հատվածների բանալին է, Հռոմեացիների 9-11:

Մեղավոր մարդկության միակ հույսը Աստծո շնորհքն ու ողորմությունն է (տես՝ Եսայի 53:6 և մի քանի այլ ՀԿ-յան տեքստեր, որոնք մեջբերված են Հռոմ.3:9-18-ում): Այս առաջին աստվածաբանական գլուխները մեկնաբանելիս շատ կարևոր է հասկանալ, որ Պողոսը շեշտադրում է այն բաները, որոնք ընդհանրապես կապ չունեն մարդկային գործերի հետ՝ նախասահմանությունը (Եփեսացիների 1), շնորհքը (Եփեսացիների 2), և փրկագործության Աստծո հավիտենական ծրագիրը (առեղծված՝

խորհուրդ, Եփես. 2:11-3:13): Սա սուտ վարդապետների կողմից մարդու արժանիքների և հպարտության վրա դրած շեշտադրումները հակակշռելու համար էր:

25:14

NASB, NKJV, NJB

NRSV

TEV

LXX

JPSOA

REB

«գաղտնիք»

«ընկերություն»

«ընկեր»

«հզորացում»

«խորհուրդ»

«ապավեն»

Եբրայերեն բառը (BDB 691, KB 745) կարող է նշանակել (տե՛՛ Հոբ 15:8, Սաղմ. 111:1)

1. գաղտնի քննարկում՝ Հոբ 29:4, Սաղմ. 55:14

2. ծածուկ խորհուրդ՝ Հոբ 15:8, Առակ. 11:13, 20:19, 25:9

3. վստահելի անձանց շրջանակ՝ Սաղմ. 89:7, Երեմ. 15:17, 23:18, 22

Այս նշանակությունները հեղիեղուկ են և փոփոխական: Հատուկ խորհրդատվություն, ընկերություն և գիտության փոխանցում կա ուխտի Աստծո և Իր ժողովրդի միջև:

25:15 Ինչպես որ ՅԱՀՎԵԻ աչքերը (տես՝ Հատուկ Թեմա. ԱՍՏՎԱԾ ՆԿԱՐԱԳՐՎԱԾ ՈՐՊԵՍ ՄԱՐԴ) մշտապես Իրենից վախեցողների և Իրեն հնազանդողների վրա է, այնպես էլ, հավատարիմը շարունակում է մնալ հավատարիմ, երբ պահում է իր ամբողջ և կենտրոնացած ուշադրությունը Նրա վրա (տես՝ Եբր. 12:2):

NASB (ԹԱՐՄԵՑՎԱԾ) ՏԵՔՍՏ. ՍԱՂՄՈՍ 25:16-22

¹⁶Ղեպի ի՛նձ դարձիր ու ողորմի՛ր ինձ,

Քանի որ միամորիկ եմ ես ու վշտի մատնված:

¹⁷Ծատացան սրտիս նեղությունները .

Իմ վշտերից ինձ դո՛ւրս բեր:

¹⁸Նայի՛ր իմ նեղությանն ու ցավին

Ու ների՛ր բոլոր մեղքերս:

¹⁹Տե՛ս իմ թշնամիներին, որոնք շատ են

Ու դաժան ատելությամբ ատում են ինձ:

²⁰Պահի՛ր իմ անձը և ազատի՛ր ինձ,

Թող ամոթահար չլինեմ, քանի որ հույս Քո վրա եմ դրել:

²¹Թող ինձ անաղարտությունն ու շիտակությունը պահեն,

Քանի որ Քեզ եմ սպասում:

²²Ո՛վ Աստված, փրկի՛ր Իսրայելն իր բոլոր նեղություններից:

25:16-21 Այս պարբերությունը արձանագրում է սաղմոսերգուի խնդիրները՝

1. ես միայնակ եմ

2. ես վշտացած եմ

3. նրա սիրտը նեղությունների մեջ է

4. նա անհանգիստ է

5. նրա թշնամիները շատ են

6. նրանք ատում են նրան դաժան ատելությամբ

7. նա վախենում է ամոթից

Այս ամենից լույսի ներքո նա խնդրում է ՅԱՀՎԵԻՆ՝

1. դառնալ ղեպի իրեն (այսինքն՝ ուշադրություն դարձնի իրեն, տես՝ Սաղմ. 69:16, 86:16)

2. ողորմած լինի իր հանդեպ

3. նայի իր նեղությանն ու ցավին

4. ների իր մեղքերը (տես՝ Սաղմ .25:18, Սաղմ .32:1, 51:2, 103:3)
5. պահի իր անձը (տես՝ Սաղմ .86:2)
6. ազատի իրեն

ՅԱՀՎԵԻ կողմից այս բաներն իր համար անելու պատճառներն են՝

1. ՅԱՀՎԵԻ վրա է իր հույսը դրել
2. նա հաստատում է կամ իր, կամ էլ ՅԱՀՎԵԻ անաղարտությունն ու շիտակությունը (Սաղմ .25:18-ի հիման վրա, լավագույն տարբերակն է դիտարկել սրանք որպես ՅԱՀՎԵԻ հատկանիշներ: AB (էջ՝ 159) առաջարկում է, որ դրանք ՅԱՀՎԵԻՆ անձնավորող գործոններ են):
3. նա սպասում է ՅԱՀՎԵԻՆ (տես՝ Սաղմ .25:3)

25:22 Ես կարծում եմ, որ սա մի առանձին փակման խոսք է (մի համար, որը դուրս է ակրոստիկոս ձևաչափից): Թագավորը ներկայացնում է ժողովրդին: Սա սաղմոսերգուի վերջին աղոթքի խնդրանքն է և այն իր տեսակով ազգային է: Փրկի՛ր (BDB 804, KB 911, *Qal* ՀՐԱՄԱՅԱԿԱՆ, տես՝ ՀԱՏՈՒԿ ԹԵՄԱ. ՓՐԿԱԳՆՈՒՄ, ՓՐԿԱԳՆԵԼ) Քո ուխտի ժողովրդին (այսինքն՝ Իսրայելին), Քո հավիտենական փրկագործության նպատակների համար (տես՝ ՀԱՏՈՒԿ ԹԵՄԱ. ՅԱՀՎԵԻ ՀԱՎԻՏԵՆԱԿԱՆ ՓՐԿԱԳՈՐԾՈՒԹՅԱՆ ԾՐԱԳԻՐԸ):

ՔՆՆԱՐԿՄԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

Սա ուղեգրույց հանդիսացող սերտողության մեկնաբանություն է, որը նշանակում է, որ դուք եք պատասխանատու Աստվածաշնչի ձեր մեկնաբանության համար: Մեզնից յուրաքանչյուրը պետք է քայլի իր ունեցած լույսով: Դուք, Աստվածաշունչը և Սուրբ Հոգին եք մեկնաբանության մեջ առաջին տեղում: Դուք չպետք է այն զիջեք մեկնաբանին:

Քննարկման այս հարցերը կազմվել են ձեզ օգնելու, որպեսզի մտածեք գրքի այս բաժնի գլխավոր հարցերի շուրջ: Դրանք մտածելու տեղիք տվող հարցեր են և վերջնական չեն:

1. Թվարկե՛ք Սաղմ .25:4-7-ի աղոթքի խնդրանքները:
2. Թվարկե՛ք սաղմոսերգուի խնդիրները ըստ Սաղմ .25:16-21-ի:
3. Ինչպե՞ս կամփոփեիք այս Սաղմոսի ուղերձը:
4. Ինչպե՞ս կկիրառեիք այս Սաղմոսը ձեր կյանքում: